

Expunere de motive

Legea nr.201 din 20 iulie 2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul educației, publicată în Monitorul Oficial nr. 661 din 30 iulie 2018, conține modificări majore. În istoria creșelor putem să spunem că aceste modificări au fost un apogeu în ceea ce privește învățământul antepreșcolar. Schimbarea adusă le dă creșelor statutul de unitate de învățământ și scoate astfel finanțarea acestora din sarcina exclusivă a autorităților locale. Totodată educatorul puericultor va fi transferat în sistemul educațional finanțat de Ministerul Educației și va avea oportunitatea de a se dezvolta profesional și, de asemenea, dreptul de a obține calificări profesionale corespunzătoare sistemului de învățământ. După ce a fost adoptată de Parlament, am sesizat că textul Legii educației naționale nu a fost corelat cu modificările propuse.

Această propunere legislativă pe de-o parte pune de acord Legea educației naționale nr. 1/2011 cu prevederile deja adoptate de Legea 201/2018, pe de altă parte completează anumite acte normative în domeniul educației în ceea ce privește:

- finanțarea complementară;
- cupoane pentru educație timpurie;
- precizări cu privire la educația timpurie;
- formarea inițială a cadrelor didactice pentru educația timpurie și învățământul primar prin includerea unui modul special pentru însușirea competențelor de predare în regim simultan;
- scăderea efectivului de copii/elevi într-o grupă/clasă în învățământul preuniversitar;
- eliminarea discriminării care apare între cadrele didactice și cele de conducere îndrumare și control, referitor la reducerea normei de predare cu 2 ore, și alte reglementări prevăzute în propunerea legislativă; și alte reglementări prevăzute în textul propunerii legislative.
- actualizarea legii educației naționale nr.1/2011 după adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.59/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Formare Profesională Inițială în Sistem Dual din România;
- finanțarea programului "Școala după școală";
- programul masă caldă în unități de învățământ preuniversitar;
- modificarea programei școlare, astfel încât se mărește procentul de la 25% la 35% din cadrul programei școlare a orelor destinat pentru învățare remedială, pentru consolidarea cunoștințelor sau pentru stimularea elevilor capabili de performanțe superioare pentru fiecare disciplină și domeniu de studiu; respectiv temele de casă pot fi folosite ca și metodă de exersare, asimilare a conținuturilor la domiciliu cel mult la fiecare a doua oră a disciplinei de studiu și se va realiza diferențiat pentru dezvoltarea cunoștințelor pentru fiecare elev;
- finanțarea internatelor școlare în învățământului preuniversitar;
- reglementarea profesiei de bonă, și includerea ei în cadrul personalul didactic auxiliar;
- evaluarea națională respectiv examenul de bacalaureat a elevilor din învățământul preuniversitar cu predare în limbile minorităților naționale se realizează după programe școlare și manuale elaborate în mod special pentru minoritatea respectivă.

Pe lângă modificările enumerate mai sus dorim să introducem două elemente de reformă la nivelul sistemului de învățământ din România și anume **introducerea bacalaureatului diferențiat în învățământul românesc și extinderea învățământului dual și la universități.**

Referitor la educația timpurie, conform Centrului European de Strategie Politică, în majoritatea țărilor din Uniunea Europeană nici calitatea, nici numărul locurilor nu corespund așteptărilor. În prezent, în Uniunea Europeană există peste 32 de milioane de copii sub vârsta de

școlarizare obligatorie, însă numai aproximativ 15 milioane dintre aceștia beneficiază de educație și îngrijire a copiilor preșcolari. Deși decizia de a recurge sau nu la aceste servicii momentan le revine părinților, cererea de locuri la nivel național și european este mai mare decât oferta.

Primii șase ani de viață a copilului sunt cei mai importanți pentru dezvoltarea competențelor și a dispozițiilor de învățare de bază, ani care influențează în mod decisiv perspectivele de educație și de angajare de mai târziu, precum și realizările și satisfacțiile din cursul vieții, în general. Potrivit Pilonului european al drepturilor sociale, copiii ar trebui să aibă dreptul la servicii de educație și îngrijire încă din etapa antepreșcolară accesibile din punct de vedere financiar și de bună calitate.¹ În plus, copiii din mediile defavorizate ar trebui să aibă dreptul la măsuri specifice, menite să favorizeze egalitatea de șanse.

Disponibilitatea și accesibilitatea din toate punctele de vedere, inclusiv financiar, a structurilor de înaltă calitate de îngrijire a copiilor reprezintă, de asemenea, factori-cheie, care le permit părinților, în special în cazul femeilor, să participe la piața forței de muncă. Propunerea legislativă oferă ca noutate, șansa ca în cadrul grădinițelor cu program săptămânal, **în situații deosebite și de urgență** ale părinților/reprezentanților legali, serviciile să fie furnizate și pe timpul nopții.

Conform propunerii legislative în cadrul grădinițelor cu program săptămânal, normativul per preșcolar va fi calculat în așa fel încât să asigure acoperirea cheltuielilor serviciilor educaționale și de supraveghere. În situații deosebite și de urgență ale părinților/reprezentanților legali, grădinițele cu program săptămânal au posibilitatea să furnizeze servicii și pe timpul nopții.

Unitățile de învățământ preuniversitare cu predare în limbile minorităților naționale pot înființa sau include în structura instituției de învățământ componente organizatorice (ca structură) fără personalitate juridică dintr-o altă unitate administrativ-teritorială din zone izolate lingvistic, geografic și cu număr redus de elevi, preșcolari, antepreșcolari. Acestea pot demara procedura pentru constituirea de componente organizatorice prin hotărârea Consiliului de administrație al unității de învățământ. Ministerul Educației Naționale printr-o metodologie specială poate alocă preferențial resurse financiare pentru aceste unități de învățământ. Această propunere este benefică nu numai unităților de învățământ în limbile minorităților naționale, ci și cele cu predare în limba română dacă se află în condițiile similare a celui cu predare în limbile minorităților naționale enumerate mai sus.

Finanțare complementară:

Fondurile aferente finanțării complementare sunt destinate acoperirii acelor cheltuieli al căror nivel nu este determinat de numărul de elevi școlarizați ci de alți factori cum ar fi vechimea și starea de degradare a spațiilor de învățământ existente, mărimea spațiilor și dotărilor aferente unor activități sociale și cultural recreative, internatelor și cantinelor școlare, parcurilor și terenurilor sportive, cluburilor, etc.

Necesarul de fonduri pentru finanțarea complementară se stabilește pe baza devizelor de cheltuieli și notelor de fundamentare întocmite de conducerea unităților de învățământ în funcție de condițiile concrete ale fiecărei unități școlare, pe baza indicatorilor de nivel/consum înscrși în actele normative referitoare la diferitele cheltuieli, cum ar fi burse, subvenții pentru internate și cantine școlare, facilități școlare și de transport ale elevilor și/sau cadrelor didactice, etc., respectiv pe baza numărului de beneficiari.

¹ Propunere de RECOMANDARE A CONSILIULUI privind sisteme de înaltă calitate de educație și îngrijire a copiilor preșcolari, COM(2018)271, Comisia Europeană

Sunt multe situații în care autoritățile publice locale nu pot realiza lucrările de investiții, reparații capitale sau consolidări care sunt necesare pentru asigurarea securității și sănătății în muncă, pentru personalul angajat sau nu pot derula un contract de finanțare nerambursabilă datorită situației financiare a acestora. Singura posibilitate a consiliilor județene de a interveni în aceste cazuri este ajutorarea unităților administrativ-teritoriale, conform art.15 și art.36 ale Legii nr.273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare. Conform acestor articole de lege, ajutorul poate fi dat în cazul în care unitățile administrativ-teritoriale în cauză se află în extremă dificultate financiară.

Cupoane pentru educație timpurie:

Propunerea de modificare permite acordarea cupoanelor pentru educație timpurie și de către autoritățile publice locale, ca și ajutor, pentru a folosi la achitarea contribuției lunare de întreținere datorată de părinți, respectiv reprezentanții legali ai copilului atât în cadrul sistemului public cât și cel privat. În momentul de față unitățile administrativ-teritoriale, care ar avea fonduri suficiente și intenția de a sprijini această cauză, sunt nevoite să respingă sute de cereri în lipsa unei reglementări în acest sens.

Bacalaureatul diferențiat:

În privința bacalaureatului, în ultimii ani, au existat mai multe propuneri/proiecte atât din partea miniștrilor Educației cât și din partea federațiilor sindicale din învățământ, pentru a se introduce forme diferite ale examenului final, astfel încât să li se dea cât mai multor absolvenți șansa de a avea o carieră profesională. Rezultatele foarte proaste la bacalaureat, cu promovabilitate de circa 60%, au dus la concluzia că un singur tip de bacalaureat național afectează atât sistemul de educație, cât și economia națională.

Pentru a fi declarat promovat, un absolvent de liceu trebuie să fi susținut toate probele de evaluare a competențelor lingvistice și digitale, să fi susținut toate probele scrise și să fi obținut cel puțin nota 5 la fiecare dintre acestea. De asemenea, absolvenții de liceu sunt declarați promovați dacă media notelor obținute la probele scrise este egală sau mai mare de 6.

Bacalaureatul diferențiat în momentul de față constă în faptul că atât la profil real cât și la cel uman, de exemplu la limba și literatura română subiectul I și II sunt identice, diferența este la subiectul III, unde la profilul real se dau subiecte mai ușoare, deoarece se fac mai puține ore de limba și literatura română decât la profilul uman. Prin prezenta propunere legislativă se are în vedere păstrarea diferențierilor prezentate anterior introducând totodată un bacalaureat diferențiat după gradul de dificultate al subiectelor pe două niveluri, oferind posibilitatea ca elevul, după finalizarea studiilor liceale, să aleagă între bacalaureatul standard și cel cu nivel ridicat.

Dacă luăm în considerare datele statistice, rata de absolvire a învățământului liceal, cu și fără examen de bacalaureat (calculată prin raportare la populația în vârstă teoretică de absolvire de 18 ani) crește semnificativ la nivelul anului 2012/2013, ca urmare a schimbărilor de structură a sistemului educațional (prin intrarea în lichidare a SAM-urilor, începând cu anul 2009). În anul 2014/2015, valoarea sa ajunge la 89,1%, cu peste opt puncte procentuale mai mult decât în anul anterior (fiind anul școlar în care a finalizat studiile liceale cohorta care a avut debutul școlar la 6 și 7 ani concomitent).

Anul școlar	2009/2010	2010/2011	2011/2012	2012/2013	2013/2014	2014/2015
Total (%)	79,9	76,2	79,5	90,6	81,0	89,1

Tabel 1. Rata de absolvire a învățământului liceal, cu și fără examen de bacalaureat (%)

Pe același fond al specificului cohorței de elevi care au finalizat studiile liceale, rata de absolvire a învățământului liceal cu examen de bacalaureat înregistrează, în anul 2014/2015, o creștere consistentă față de anii precedenți, valorile înregistrate fiind per total 51,7%.

Anul școlar	2009/2010	2010/2011	2011/2012	2012/2013	2013/2014	2014/2015
Total (%)	63,4	42,4	39,2	44,6	44	51,7

Tabel 2: Rata de absolvire a învățământului liceal, cu examen de bacalaureat (%)

Creșterea semnificativă a efectivelor de elevi care frecventează învățământul postliceal și de maiștri se explică prin faptul că această rută a devenit o opțiune atractivă, în condițiile în care în ultimii ani a crescut ponderea absolvenților de liceu fără diplomă de bacalaureat și a scăzut rata brută de cuprindere în învățământul superior de licență (de la 56,9% în 2009/2010 la 35,8% în 2015/2016).²

Liceele cu profilul tehnologic, din nefericire, dau subiecte cu un grad de dificultate aproape la fel de ridicat ca cele de la specializare matematică-informatică. De aici rezultă și promovabilitatea bacalaureatului aproape de zero la liceele tehnologice.

Învățământul secundar superior este adesea considerat a fi calificarea minimă pentru intrarea cu succes pe piața muncii și necesară pentru continuarea educației ulterioare. Costurile de a nu termina la timp acest nivel de educație pot fi considerabile atât pentru indivizi, cât și pentru societate.

Învățământul și formarea profesională este o parte importantă a învățământului secundar superior în multe țări europene și poate juca un rol central în pregătirea tinerilor pentru muncă, dezvoltarea abilităților adulților și răspunsul la nevoile pieței forței de muncă. În România învățământul profesional a fost neglijat și marginalizat, deseori umbrat de accentul tot mai mare pus pe educația universitară.

Bineînțeles, absolvirea liceului nu implică faptul că toți absolvenții vor urma un învățământ terțiar sau vor intra imediat în forța de muncă. Din acest motiv, este important să existe programe secundare superioare de calitate, care să ofere persoanelor o combinație corectă de oportunități de îndrumare și educație, pentru a asigura atingerea scopului propus după finalizarea lor.

Prin prezenta propunere legislativă dăm șansa absolvenților învățământului liceal ca la finalizarea studiilor să își aleagă ce tip de bacalaureat vor să urmeze, raportat la capacitățile lor. Se pot înscrie unitar la toate probele de același nivel de bacalaureat, cel cu nivel ridicat sau nivel standard. De asemenea există posibilitatea unei înscrieri diferențiate, adică absolvenții pot alege probe de nivel diferit (la unele probe cu nivel ridicat iar pentru altele la nivel standard). Pentru a face o deosebire între diplome, pe diploma de bacalaureat va fi menționat tipul de bacalaureat național susținut per materii.

După finalizarea studiilor liceale, dacă un absolvent la una dintre probe a susținut bacalaureatul la nivel standard, are dreptul oricând de a se înscrie la bacalaureatul cu nivel ridicat la proba respectivă.

Bacalaureatul diferențiat este o soluție care a fost implementată și dă roade în mai multe țări ale Uniunii Europene. Măsurile de îmbunătățire, am putea spune și reforma bacalaureatului românesc, ar trebui să atragă elevii la participarea într-un număr cât mai mare la examenul de bacalaureat, să crească rata de promovare și să mărească atractivitatea educației și formării profesionale care, ulterior, trebuie să aducă rezultate pozitive și în economia românească.

² Raport privind starea învățământului preuniversitar din România, MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE, 2016

Învățământul dual universitar:

Așa cum îi spune și numele, învățământul dual implică colaborarea între mai mulți actori. Cuvântul dual sugerează perspectiva celor două locuri de formare, cea teoretică în cadrul unității de învățământ și cea practică în cadrul companiei. Astfel, învățământul dual are trei mari actori – copii/elevii/studentii, unitatea de învățământ și compania. În acest demers este cuprinsă în parteneriat și autoritatea locală în administrarea căreia se află unitatea.

Învățământul profesional dual este o formă relativ nouă de școlarizare în România, în momentul de față este reglementat numai la nivel preuniversitar, legislația în vigoare neacoperind un eventual sistem de învățământ dual la nivel universitar, în cadrul unor facultăți.

În ceea ce privește învățământul dual preuniversitar, aceasta a fost introdus în legislația națională prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 94/2014, ca o formă de învățământ ce putea fi accesată după absolvirea învățământului obligatoriu. Această prevedere nu a fost însă aplicată cu succes ca urmare a faptului că operatorii economici nu au dorit să încheie contracte de muncă cu elevii în aceste condiții din cauza contribuțiilor pe care ar fi trebuit să le plătească pentru salariile plătite cursanților.

Cu toate acestea, având în vedere rezultatele favorabile date de implementarea sistemului de învățământ profesional dual în alte state și luând în considerare nevoile de adaptare permanentă a învățământului românesc la cerințele pieței muncii, tot mai diversificată, aflată în creștere, era necesară îmbunătățirea reacției sistemului de educație și formare profesională la dinamica economică și socială din România. Guvernul României a decis modificarea acestor prevederi în acord cu cerințele operatorilor economici români, creând un nou cadru legislativ, prin Ordonanța de urgență nr. 81 din 16 noiembrie 2016 privind modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 943 din 23 noiembrie 2016. Metodologia de organizare și funcționare a acestora a fost aprobat ulterior prin OMEN nr. 3554 din 29 martie 2017.

Astfel, potrivit acestor acte normative, învățământul dual se organizează pentru dobândirea de cunoștințe, deprinderi și competențe, preponderent pentru ocuparea unui loc de muncă, pentru calificări profesionale de nivel 3, 4 și 5, conform Cadrului național al calificărilor aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 918/2013.

Potrivit anunțului făcut de Consiliul Investitorilor Străini, pentru prima dată din 2015, de când consiliul realizează „Indicele de Percepție“, majoritatea respondenților spun că România nu mai este competitivă din punctul de vedere al disponibilității forței de muncă calificate. *„În ultima vreme și în zona companiilor străine înregistrăm o deteriorare a accesului la forța de muncă adecvată, la forța de muncă bine pregătită. Ceea ce înainte părea că este o problemă a companiilor cu capital românesc se extinde și devine și o problemă a companiilor cu capital străin, de fapt, o problemă a economiei în ansamblul ei”* - susține Daniel Anghel, vicepreședinte al Consiliului Investitorilor Străini.

Un sondaj de opinie arată că forța de muncă a devenit principala grijă a mediului de afaceri.

Din punct de vedere al învățământului dual universitar în România, considerăm că reglementarea națională actuală aplicabilă învățământului dual preuniversitar ar putea fi transpuse prin prezența proiect de lege și la nivelul învățământului universitar. În plus, să

prevadă inclusiv posibilitatea dobândirii și a următoarelor niveluri de calificare profesională (6, 7, 8).

Creșterea relevanței și calității formării profesionale, prin asigurarea accesului elevilor și al studenților la resurse tehnologice actuale și dobândirea unei experiențe timpurii în relație cu un potențial loc de muncă, oferite în cadrul practicii organizate în răspunderea principală a operatorilor economici direct interesați în angajarea absolvenților.

Această formă de învățământ crește motivația tinerilor pentru muncă și a interesului pentru învățare, printr-o abordare integrată a educației și formării profesionale, în școală, în universitate și la un potențial loc de muncă, cu posibilitatea de continuare a studiilor, în funcție de interesele profesionale și potențialul individual de dezvoltare.

Învățământul dual necesită implicarea sporită a angajatorilor direct interesați pentru a asigura forța de muncă calificată, în funcție de nevoile proprii. Angajatorii au transmis un mesaj ferm către autorități: *„În lipsa unor măsuri urgente de a pregăti forța de muncă, se va ajunge la un blocaj general, o situație gravă care generează relocarea platformelor de producție în cazul investitorilor străini și reprezintă totodată și o adevărată barieră în fața noilor investiții străine care vor viza România”*.

Învățământul dual universitar presupune o strânsă colaborare între cele trei părți implicate:

- Universitatea - care oferă formarea teoretică;
- Operatorii economici - în care se desfășoară formarea practică și care are un contract individual de pregătire practică cu studentul în care sunt prevăzute clauze importante referitoare la remunerația pe parcursul studiului, condițiile de reziliere etc.;
- Studentul- beneficiarul programului de studiu.

Între universitate și operatorii economici, unde se desfășoară pregătirea practică, trebuie să existe de asemenea un contract de parteneriat în care sunt precizate condițiile colaborării, iar între cele două părți trebuie să existe o comunicare și coordonare foarte bună în vederea alinierii și integrării conținuturilor teoretice cu cele practice.

Este important participarea operatorilor economici în procesul decizional din unitatea de învățământ prin reprezentarea acestora în componența membrilor consiliului facultății în care se realizează învățământ dual. Conform propunerii legislative o să fie compus din:

- maximum 75% cadre didactice și de cercetare;
- minimum 25% studenți;
- maximum 15% operatori economici,

Reprezentanții cadrelor didactice și de cercetare în consiliul facultății sunt aleși prin votul universal, direct și secret al tuturor cadrelor didactice și de cercetare titulare din facultate, reprezentanții studenților sunt aleși prin vot universal, direct și secret de către studenții facultății, iar operatorii economici sunt aleși prin decizia senatului universitar pe baza unei metodologii stabilite de acestea.

Extinderea învățământului dual este o soluție bună pentru extensiile universităților mari și pentru univeristățile mici, reducând costurile statului sau familiilor pentru educația stundenților și oferind o mai bună integrare pe piața muncii a absolvenților.

În cazul adoptării propunerii legislative privind învățământul dual universitar fiecare parte implicată ar beneficia de o serie de avantaje:

a) Universitatea:

- Sistemul învățământului dual universitar este bazat pe orientare practică, care demonstrează o preocupare de a corela pregătirea academică cu cea practică și de a forma absolvenți competitivi pe piață forței de muncă;
- Crearea și consolidarea unei imagini pozitive în spațiul public, prin aceea că se preocupă și contribuie la formarea tinerelor generații, ținând cont atât de nevoile acestora de formare cât și de nevoile companiilor de a avea forță de muncă calificată;
- Pot beneficia de diverse scheme de sprijin și investiții atât din partea companiilor partenere în programele de studii duale, cât și a altor instituții, care pot conduce la îmbunătățirea generală a infrastructurii de studiu și cercetare;
- Diversificarea ofertei de studii și atragerea unui nou grup țintă;

b) Operatorii economici:

- Recrutarea de tineri cu potențial care pot fi formați în funcție de nevoile companiei încă de pe băncile facultății în condițiile în care există o competiție acerbă între companii în atragerea talentelor și în anumite domenii și un deficit mare de personal calificat;
- Dezvoltarea unei politici de resurse umane sustenabile, orientată pe termen mediu și lung, care în timp poate însemna și o optimizare a costurilor (recrutare, integrare în companie, training inițial etc.);
- Loializarea studenților, posibili viitori angajați și crearea unei legături mai strânse între companie și angajații săi;

c) Studentul:

- Sprijin financiar din partea companiei pe perioada studiului, care oferă autonomie financiară studentului;
- Posibilitatea de a fi preluat în companie imediat după finalizarea studiilor și de a evita astfel stresul aferent căutării unui job;
- Specializarea timpurie, acumularea de experiență practică- experiența este una dintre principalele cerințele ale angajatorilor;
- Aplicabilitatea directă a cunoștințelor dobândite în cadrul studiului - datorită alternării perioadelor de studiu în universitate cu cele de practică, în companie studentul dobândește cunoștințe concrete, direct aplicabile în companie;
- Dobândirea de competențe sociale precum comunicarea, lucrul în echipă etc. prin contactul direct cu colegii la locul de muncă pe perioada practicii în companie;
- Dezvoltarea unei rețele profesionale alcătuită din colegii și tutorii din companie, care îți poate fi foarte utilă în cariera viitoare;

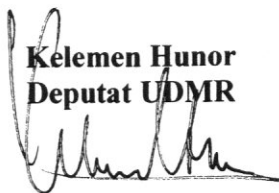
Absolvenții învățământului dual universitar o să primească o diplomă academică, echivalentă cu diploma de licență, master sau după caz doctorat, recunoscută pe plan internațional. Beneficiile învățământului în sistem dual îmbină cu succes perioadele de practică din întreprindere cu cele de studiu academic din cadrul instituțiilor de învățământ superior, se bazează pe dezvoltarea unui proces de învățare orientat spre practică și rezultat.

Conceptul învățământului dual a luat naștere în Germania, după care mai multe țări din Uniunea Europeană a implementat în sistemul propriu de învățământ. A venit timpul să facă și România, un pas înainte în sistemul de învățământ românesc, acoperind un deficit în domeniul educației profesionale terțiare.

În acest sens am elaborat propunerea legislativă pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul educației pe care o supunem spre aprobare.

INIȚIATORI,

Kelemen Hunor
Deputat UDMR



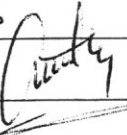
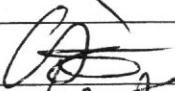
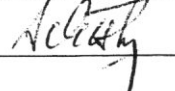
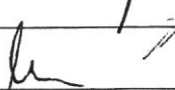
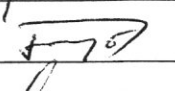
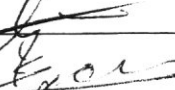
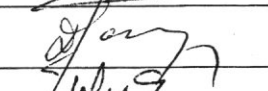
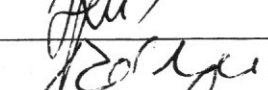
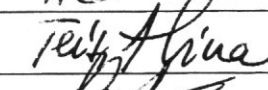
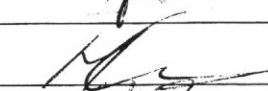
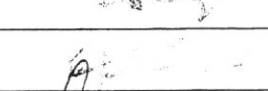
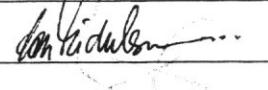
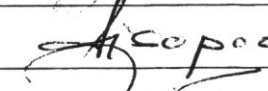
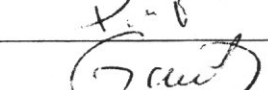
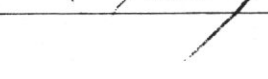
Szabó Ödön
Deputat UDMR



Novák Csaba-Zoltán
Senator UDMR



Tabel cu semnatarii propunerii legislative pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul educației

Nr. Crt.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
1.	KORODI ATTILA	UDMR	
2.	CSEP EVA ANDREA	UDMR	
3.	VASS LEVENTE	UDMR	
4.	MAGYAR LORAND-BALINT	UDMR	
5.	CSOMA BOTOND	UDMR	
6.	Sebestyen Gabor	UDMR	
7.	ANTAL Istvan-János	UDMR	
8.	Ambius Izabella Agnes	UDMR	
9.	Farago Petru	UDMR	
10.	Benedek Zoltan	UDMR	
11.	ERDEI-D. ISTVAN	UDMR	
12.	SERES JENES	UDMR	
13.	Boboc Robert	PSD	
14.	Sucopceanu Elena	PSD	
15.	TELIS ALINA	PSD	
16.	Vorbe Pitu Vorbe	PSD	
17.	MACOVEI SILVIU	PSD	
18.	AXINTE VASILE	PSD	
19.	HEATA EUGEN	PSD	
20.	UTCAN THEODORA	PSD	
21.	COSEA MARIAN-GHEORGHE	PSD	
22.	Bălsan St. Alex	ALDE	
23.	Talanga Ion	ALDE	
24.	Cristian Dumitru	USR	
25.	Ion Bogdan Rodulescu	USR	
26.	Gheorghe Nicolae	PSD	
27.	Bocsi Bogdan	UDMR	
28.	DISOPEL DRAGOS GABRIEL	MINO	
29.	VAROJAN DAMBACIAY	MIN	
30.	Gauti Cristian	Minister	

Tabel cu semnatarii propunerii legislative pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul educației

[illegible]